

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 876.

4 nvč.

V ednosti je moč!

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročilna znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četr leta in na mesec razmierno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročilne se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

Oglasi

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zabvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Opozorjamo vse gg. naročnike na nakaznice, ki so priložene današnjemu listu in prosimo, da se jih v kratkem poslužijo. Vsem onim, ki do 15. oktobra še ne poravnajo naročilne za tekoče četrletje, ustavimo list.

Naročilna se plačuje naprej. Prosimo, da se blagovoli naročilna redno plačevati, ker nam je s tem prihranjena mnogo dela in sitnosti.

Uprava „Edinosti“.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 30. m. m. »Wiener Abendpost« objavljaja novi red za delo v tovarnah za duhan, potrjen od finančnega ministra. Glasom tega reda se smejo delavke in delavci do dobe 16 let uporabljati le za posle, ki odgovarjajo njih močem. Normalni delavnik ne sme prekoračiti 10 ur. Razven tega se je z imenovanim redom uvelo več drugih novih naredb v zmislu sodobnih socialno-političnih zahtev. Te nove naredbe stopijo v veljavo s 1. oktobrom t. l.

Dunaj 30. m. m. Državni zbor se skliče dne 13. oktobra.

Olomuc 30. m. m. Bolezen knezonadškofa Kohna se je nevarno poslabšala.

Pariz 30. m. m. Pododsek preiskovalne komisije državnega sodišča je dovršil preiskavo listin ter začel zaslišati obtožena Derouleda. Le-ta ni hotel odgovarjati, češ, da ne pripoznava veljavnosti državnega sodišča.

Pretorija 30. m. m. Priprave za vojno se nadaljujejo. »Raad« je sklenil, da udobe inozemci, ki se bodo vojskovali na strani »boerov«, po vojni popolno volilno pravico. Jutri se razglasi vojno pravo.

Durban 30. m. m. Baterije so dobile ukaz, da se podajo v Newcastle ob meji. Tisoč »boerov« je pripravljenih, da napadejo Natal; mnogo »boerov« je zbranih na meji.

Pariz 30. m. m. »Patrie« zagotavlja, da se komori skliče dne 7. novembra.

Rim 30. m. m. Glasom »Fanfalle« se otvori komora dne 14. novembra.

Bellgrad 30. m. m. Romunska vlada je odbila zahtevo srbske vlade, da se ji izroči Anton Urošević, katerega je preko sodišče obsodilo v 20 letno ječo, ker je bil dal Kneževiću na njegovo prošnjo 20 frankov podpore.

Odmev z juga na kongresu novinarjev v Krakovem.

Na banketu minole nedelje so krepko doneli akordi slovanske vzajemnosti. In to dejstvo tehta tem več, ker so ti akordi prihajali od onih, katerim je poverjena javna vzgoja slovanskih plemen in ki so priklicani, da tolmačijo svetu, česa potrebujemo in česa zahtevamo. Slovanski novinarji so bili oni, ki so na kongresu v Krakovem razvili zastavo naše vzajemnosti, ki so zaklicali vsemu svetu, da smo se oklenili načela ukupnosti interesov. Ta dogodek je za nas zgodovinske važnosti. Kajti blagovestje, ki so je oznaevali v Krakovem, odmeva

sedaj v milijonih slovanskih sre in kkratu naznanja inoročen, da je v nas jelo ustajati spoznanje, kje nam je rešitev!

Na tem banketu sta govorila tudi dva Jugoslovana: urednik »Narodnega lista« iz Zadra, Jurij Biankini in dr. Mazzura iz Zagreba. Ona sta na diven način proslavljala idejo vzajemnosti. G. Biankini je rekel:

Kakor dalmatinski Hrvat prinašam od obali morja Adrijanskega najtopljeje pozdrave hrvatskega naroda bratom na Severu. Naš narod je bil skozi stoletja združen s kraljestvom poljskim, in sicer v bojih proti Turkom, katere boje je v šestnajstem stoletju opeval hrvatski pesnik Gundulić. Če bo kedaj pravica Slovanom v tej monarhiji, potem pridobé Hrvatje, Poljaki in Čehi zopet svojo zgodovinsko moč. Od pravičnosti in svobodnega razvoja narodov je zavisna bodočnost monarhije. Politika, opirajoča se na načelo »Divide et impera«, more isto le slabiti in poniževati. Mi Slovani ne potrebujemo nikakih varuhov, ampak hočemo živeti svobodno na podlagi naše etnografske in politične ukupnosti. Glavna stvar je, da se krepko držimo skupaj vsi! Predgovornik je rekel, da nam sedaj treba previdnosti in rezerve. V načelu velja ta izrek, kedaj pa so se Slovani vedli drugače? Saj so v tej monarhiji ravno na njih delali najrazličnejši eksperimenti, a oni so vse prenašali potrpežljivo.

Sosebno znami, Hrvatmi in Slovenci, se stopa najhujše, kajti raznaroditi nas hočejo. Mi pa ne zahtevamo ničesar tujega, ampak se držimo očetovskih običajev. Sedaj, gospóda moja, moramo dokazati, koliko je vredna naša vzajemnost! Program večine v državnem zboru je pravičen in vsaka vlada, ki ne pripoznava istega, naleta na odpor vseh Slovanov. Mi ne moremo doprinašati žrtev. Brezpogojna odprava jezikovnih naredb bi značila Casus belli. Mi slovanski novinarji, zbrani sedaj v kraljevem Krakovem, smatramo za dobro znamenje, da je ravno sedaj počila kriza na Dunaju, kjer smo se oborožili za ukupno borbo. Mirno obračamo svoje oči do viteškega naroda poljskega in njega voditelj ter pričakujemo, da oni vsprejmejo voditeljstvo. Mi smo žive priče, da slovanska vzajemnost obstoji sedaj na korist monarhije istotako pod Vavelnom (višino s kraljevim gradom v Krakovem), kakor pod Hradčinom (v Pragi) in v kraljevem Zagrebu. Dvigam svojo čašo na srečno bodočnost poljskega naroda. Naj Bog blagoslovi delo njega poslancev!

Dr. Mazzura je napil: Efeta, efeta! Sveto pismo pravi, da je Izveličar, zopet podelivši govor nekemu nememu, izrekel le besedo »efeta« in jezik nemega je bil razvezan. Na razpravah sem bil nem, ker me je ogerski liberalizem oropal govora, današnji zbor pa ni nikak kongres, tu nimam več torbe, tu imam zopet svoj govor. Madjari so v resnici narod previdnosti. Njim ni šlo za moje delovanje na kongresu, ampak za moje delovanje slovanski vzajemnosti v prilog. Došel sem semkaj se svojima tovarišema, da okrepim duha, da se navdušim na poljskih starinah in prepričam o tem, da so Poljaki napredovali v intelektualnem in racionalnem pogledu. Prišel sem, da poklekнем na grob sv. Stanislava, da poklonim svojo globokó udanost senecam vaših kraljev ter da se poklonim pred nagrobnimi spomeniki Sobjeskega, Poniatovskega in

Kosciuskega. Prišel sem, da si ogledam jagilonsko vseučilišče z njega relikvijami, da občudujem mojsterska dela Matejka in Siemradzkega in da si osvežim spomine na Mickievića, katerega proslavlja vsa Evropa. Ali naj navedem še nadaljnih razlogov za to? Menim, da narod s tako minolostjo ima le ta poklic, da odločilno sodeluje na rešenju važnih aktuvelnih vprašanj.

Roka v roki s Poljaki hodi svobodni, bogati in omikani češki narod, proti kateremu so sedaj naperjene pušice germanizma. Sedanja, proti Čehom obrnena kriza bi se lahko, ako bi zmagala, jutri obrnila proti Poljakom in sicer na podlagi istega fantastičnega načrta o »nemškem posestnem stanju«. To posestno stanje je slično pravu nad sužnji v starem Rimu. Takovo politično posestno starje ne pomenja nič drugega, nego le političsko helotstvo, proti kateremu moramo protestovati mi Slovani. Ze Čehi, ki so odbili že toliko napadov, se ne bojim, kajti vem, da bodo zmagovali tudi v bodočnosti, sosebno če bodo viteški Poljaki na njih strani. Ta dva naroda naj bi se, ker imata skupne interese, opirala jeden na drugega in naj nikdar ne pozabita reka: »Hodie mihi, eras tibi«. (Danes meni, jutri tebi.) Povdarjam še enkrat svoje prepričanje, da narod češki brez škode izide iz te krize. V tem pogledu zaupam v Boga in dvigam svojo čašo klicaje: Bog čuvaj pravični boj Čehov!

Politični pregled.

TRST 2. oktobra 1899.

Kriza. Niti današnje vesti še niso prinesle potrdila o definitivni sestavi uradniškega ministerstva. Težave so menda večje, nego je bilo pričakovati. Je pač tako, da nikdo ne stopa rad v ministerstva, ki se poraja v ta namen, da izvrši že v naprej določeno skromno nalogo in da zgine potem, ki bo torej le nekaj šiv za silo. Dosedaj se imenujejo različna imena: Grof Clary, predsedništvo, grof Welsersheimb deželno brambo (le-ta je nepremična točka v valovju prikazni); vitez Witteck železnice; dr. Körber notranje stvari; vitez Hartl, voditelj ministerstva za pouk; dr. Stibral, voditelj ministerstva za trgovino in Kindinger, predsednik višjega deželnega sodišča v Trstu, voditelj ministerstva za pravosodje. Moža za finance sploh niso mogli najti dosedaj; istotako noče noben poljskih parlamentarecev prevzeti mesto ministra-rojaka za Galicijo.

Dunajski dopisnik »Gazete Narodove« prihaja s povsem novim zatrdilom, da grof Thun še ne bi bil odstopil, ako bi se ne bilo zgodilo nekaj, kar je le v Avstriji mogoče. Opozicijski klubi da so sklenili, dejanski napasti grofa Thuna in druge ministre, čim bi se pokazali v parlamentu. Grof Thun pa se ni hotel pretepati z surovimi ljudmi in je raje — šel.

Čehi bodo najbrže prisiljeni stopiti v najstrožjo opozicijo. Javno mnenje na Češkem je odločno za opozicijo. Te dni je izdala pisarna mladočeške strankn komuniké, v katerem pravi, da je to že tretje ministerstvo, ki ni padlo na parlamentarnem bojišču, vsled tega, ker je zgubilo večino, ampak zato, ker je tako hotela — manjšina. Sedaj iščejo ogel, okolo katerega bi se mogli oddaljiti od dosedanje smeri; ta ogel naj bo dosti velik za to, da

Nemci odnehajo od obstrukcije, a zopet ne tako osler, da bi bili Čehi potisnjeni v skrajno opozicijo. Za rešitev takega vprašanja bi trebalo genijalnega politika. Iščejo ga, ali ga ne morejo najti. Dosedaj je nedostajalo trdnosti in vztrajnosti na poti, spoznani za pravo. Kljubavnost in pritisk nemške manjšine sta zadoščala, da so se stvari zasukale, kar znači slabost, ki ne more biti državi na dobro. V interesu države ne bi se bilo smelo nikoli dogoditi, da trdovratna revolta odnaša moralen in materijalen uspeh. Češki narod naj bi se oropal atributa enakosti in enakoveljavnosti. Jezikovne naredbe so dale narodu češkemu le en del pravice, ki mu gredo po ustavi. In sedaj naj se odpravijo. To, kar so dale jezikovne naredbe, to ni bil dar vlade, ampak le korak za izvedenje veljavnih zakonov, ki so v podlago pravnemu stanju. Takih zakonov ne sme rušiti nobena vlada. Mej sovražniki se radujejo sedaj, ali naša žalost ni tolika, kakoršnje je njih veselje. Mi ne žalujemo — tako zaključuje komuniké — in ne tožimo — mi se tresemo, pa ne iz bojazni, ampak iz jeze in nevolje. Toda mi ne zgubimo možke mirnosti in dostojanstvene trdnosti, ki jo daje zavest o lastne moči, nepremagljivem pravu, pripravljeni vsaki hip prestopiti k napadanju, ako se pokaže to potrebno.

Tudi poljski listi — njim na čelu avtoritativni »Czas« — zatrjajo ponovno, da se poljska delegacija mora postaviti na opozicijsko stališče, ker je tako uradniško ministerstvo kričeče zanikanje parlamentarnih pravil in izraz prizadevanja, da bi se večina parlamenta potisnila v jarm uporne manjšine.

Danes se je sešel izvrševalni odbor mladočeške stranke na posvetovanje in sklepanje glede bodoče taktike. Današnji sklepi utegnejo biti odločilni za bodoči razvoj parlamentarnega in političnega življenja.

Grozovlada v Srbiji. Rana, ki jo je vsekala sedanja grozovlada, se ne zaceli tako hitro, tudi ko bi se uvedle normalne razmere, sedaj, ko je zadoščeno srbskemu Kaliguli. Ali kaže, da mogotei v Belemgradu še ne mislijo na normalne odnose. Za nprav in nagibe te grozovlade je značilno dejstvo, da onih 60, ki so že obsojeni, in onih 50, ki še čakajo na pravorek sedanje — justice v Srbiji, jih je nad 100 iz najboljih slojev. Zelo značilno je tudi dejstvo, da so branitelja, odvetnika Milana Mostića deli pod redarstveno nadzorstvo, ker v svojem obrambnem govoru ni hvalil odnošajev v Srbiji. Noč in dan stoje stražarji pred njegovo hišo. Istotako zasledujejo vsakogar, ki je le na sumu, da je prijatelj radikalcev. Ali vzlie vsem tem mahinacijam je radikalna stranka še vedno najmočnejša stranka v deželi in bi bilo le v življenskem interesu dinastije, ako bi obsojene radikale pomilostili. To je tudi soglasna želja vsega prebivalstva Srbije in izpolnitev te zahteve ter pravično postopanje za bodoče jedini pogoj, da pride do normalnih razmer. Govore, da so tudi sosednje vlasti svetovale v tem zmislu, ali ne verujemo, da bi kaj koristili vsi ti nasveti, dokler po srbski zemlji stopa — Kaligula.

Anglija in Transval. Uverjenje je splošno, da se je Anglija toliko časa pogajala v jedini ta namen, da je dobila časa za — oboroževanje. Stavila je vedno take pogoje, o katerih je vedela, da jih Transval ne more vzprejeti, ako se noče odpovedati svoji samostojnosti. Taka je tudi s pogoji, ki jih angleški kabinet stavi v zadnji depeši svoji. Transval jih je odklonil seveda, ker drugače ni mogel, a Anglija ima, kar je hotela imeti: izgovor, da je Transval provzročil vojno, ker je odklonil pogoje. Priprave za vojne se vrše z vso hlastio in garnizije odhajajo jedna za drugo na mejo. Civilna sodišča so odpravljena po vsem Transvalu.

Domače vesti.

Kdo vlada pri nas? Zopet nas sili jako značilen dogodek, da se moramo baviti s tem vprašanjem. Pred par dnevi smo prinesli mi — in menda prvi — vest iz Pirana, da se tam pripravljajo demonstracije za vsprejem škofa mons. Šterka, da se torej nekaj kuha. Dejstva kažejo, da smo bili dobro poučeni. To se nam kaže v dejstvu, da je škof opustil svoje potovanje in birnanje v Piranu.

Da so »gostoljubni« Piranci pripravljali svojemu višjemu pastirju nenavadno »srčene« sprejem, temu se ne bode čudil nihče, kdor pozna zgodovino tega »gostoljubnega« mesta ter se spominja raznih sprejemov v tem mestu, zlasti sprejema slovanskim deželnim poslanem ter italijanskim sodeljalnim demokratom tržaškim na eni strani, in slavnemu generalu Garibaldiju na drugi.

Zanimivo pa je pogledati za kulise tega gibanja proti višjemu pastirju. Prav hvaležni smo »Piccolo«, da nam je v tem oziru malo razgrnil zaveso ter nam dovolil pogledati za scenerijo. »Piccolo« piše namreč da je Piranski župnik, ko je s propovednice naznanjal prihod višjega pastirja, dodal, da hoče škof o tej priliki v Piranu tudi podeliti rede dvema — slovanskima novomašnikoma. (»Il parroco aggiunse che in quell'occasione mons. Sterk avrebbe consacrato due nuovi preti... slavi.«

Če slišijo ljubi Piranci le besedo »slavo«, je učinek podoben istemu, kakor če bi vrgel med nje — bombo. In »Piccolo« priznava sam, da se je ta vest z neznanško hitrostjo razširila po mestu, povzročila razpravljanje in — nekako razburjenost. O tem razburjenju so, glasom »Piccola«, izvedeli tudi duhovna gospóda Piranska ter se prepričali, da bi obisk škofov lahko bil povod kakim neprijetnostim. Za to so odposlali škofu deputacijo, sestojčo iz župnika in dveh kanonikov, ki je dospela zadnjo soboto v Trst ter razložila škofu, kakega mišljenja je gostoljubni Piran nasproti svojemu višjemu pastirju. In mons. Šterk je kapituliral... kapituliral pred Piransko fakinažo.

Kdor razmišlja malce o tistem naglašanju od strani župnika, da misli škof posvetiti dva slovanska novomašnika, bi morda dejal, da je pravi spiritus agens gibanja proti škofu — sama italijanska duhovščina Piranska!!! Ali niso divne razmere to?

Ali najlepše še le pride. Danes smo prejeli namreč iz Pirana vest, da je nasvet nekega državnega organa dal inicijativo za odposlanje one deputacije duhovnikov, ki je prišla polagat škofu na srce, naj opusti delitev svetega zakramenta in naj kapitulira pred — ulico in nje razgrajči. Pa recite, da ni interesantno to vprašanje: Kdo gospodari na Primorskem?

V taboru laškega novinstva v Trstu se vsako toliko dogaja kaka prekučija. Slavni novinarji se sele iz jedne uredniške sobe, pustivši seveda tam svoja načela in svoje prijatelje, v drugo uredniško sobo, kjer najdejo novih prijateljev in novih — načel. In novim načelom in novim prijateljem služijo z istim navdušenjem, s katerim pobijajo prejšnje prijatelje in prejšnja načela. Ta boj za razna »načela« je postal v laškem novinstvu tržaškem že prava karikatura, prav prav podobna popolni breznačelnosti. Tu vidimo nacijonalee in meščane najčistejega kroja, kako izdajajo — socialistiški list, rohneči proti buržoaziji. Tu imamo ljutih socialistov, ki vabijo slavno občinstvo s tem, da obečajo najodločnejši boj za patrimonio nazionale in italijanski značaj dežele; tu imamo zopet »neodvisnih« socialistov, ki so na uslugo vsakomur, kdor pozna njih — slabosti itd. Sosebno v socialistiškem taboru je nastala konfuzija, da se ne more spoznati živa duša. In v tem občem vrtincu nepremično vrteča se točka je — g. Ribard Camber, ta avstrijsko-ultralaško-hrvatsko-klerikalno-liberalno-nacijanalno-socialistiški — kremen-značaj.

Da, zopet se je zgodila prekučija v laškem novinstvu tržaškem. Gori označeni kremen-značaj je odletel zopet enkrat. Kolikokrat že? Odletel je od »Lavora« in že sedi v uredništvu »Avanti«. Srečo pa ima ta kremen-značaj! Komaj da je kje zletel ven preko katerega praga, pa že je zletel srečno preko katerega praga kam notri!

Sedaj imamo v Trstu tri socialistiške liste laške: »Lavoro«, »Lavoratore« in »Avanti«, ki se tako temeljito — sovražijo med seboj kakor le more najortodoksnejši socialni demokrat sovražiti »buržoazijskega vampirja«. In to se imenuje boj za »načela«. O tem pa, kaj da se skriva za lepo besedo tržaških načel, naj ugiblje vsakdo sam!

O otroških vrtecih. Prejeli smo in objavljamo, prepuščaje dopisateljici odgovornost za resničnost tu navedenega: Neki »prijatelj mladine« je opisal pred kratkim v »Edinosti« korist otroških vrteev po naši okolici. Tu v nas, posebno v spodnji okolici, kjer nas nasprotnik pritiska od vseh strani,

ko nam povsod usiljuje svoj jezik, so otroški vrteci res prekoristni. Otroku samemu je težko ubraniti se, ko vedno sliši okolu sebe ta lahki jezik italijanski; ni čuda, da začenja blebetati tudi on tako. Saj mati svari, govori žnjim slovenski, ali ves dan ne more se ukvarjati žnjim, ker ima gotovo tudi družega posla. Otrok, prepuščen sam sebi, si išče družbe, naj si bode taka ali taka. Ako je ta družba taka, da kramljajo italijanski mej seboj, v kratkem času ne bo hotel tudi naš slovenski otrok odgovarjati materi po slovensko. Videla sem več takih slučajev in govorim iz prepričanja. — V našem otroškem vrtu pa so od jutra do večera, in tam ne slišijo družega, nego slovensko; udajo se in niti na misel jim ne prihaja, da bi govorili drugače. Za tem se jim že svetuje, da jih pošljejo v slovenske razrede ter tako bi nadaljevali vedno v svojem jeziku. To bi vse bilo prav, ali kaj, ko je naše ljudstvo, žalibog, še preslepljeno! Videlo je, kako v laških vrtecih dobiva nekaj jedi, in hočete da bo to ljudstvo plačevalo še mesečnino? Poskušali smo tudi to! Navedem ta-le slučaj:

V nekem vrtcu so se vpisovali otroci. Prvi dan jih je bilo 69, reci devetinšestdeset. Na vpisovanju reklo se je starišem, da bodo plačevali nekaj na mesec, ker učiteljico ne plačuje nikdo ter da bo to njena plača. A da ste jih videli: nekatere so se nakremžile tako, da še zdaj pomnim njih obraze!

Kaj, plačevale da bi? je pripomnila jedna, saj v laških vrtecih ni tako, tam še dobivajo to, uno, tretje! Naštevale mi je vse sreče, ki tam čakajo otroke. Ko jo nisem hotela več poslušati, mi je rekla: Rajši jo pa obdržim doma, kakor sem jo dosedaj. In človeka naj bi ne zgrabila sveta jeza? Drugi dan skrčilo se je število 69 na 25!

Žalibog, da je resnica tako! Naše ljudstvo je jako dobičkaželjno, izvzemši seveda, naše narodne rodbine. Kaj jim je mari, naj otrok govori tako ali tako! Samo da jim je izpod nog! In še to, seveda, zastoj! To pa bi bilo najžalostnejše, da bi morali tudi mi na tak način kupovati svoje otroke! Jaz mislim, da taki ostanje večne »šeme« ter da niso vredni družega, nego naše — preziranje!

General Garibaldi! Pišejo nam: Tržaški »Indipendente« — list naših ljubih neodrešencev, — se je zagnal v ljubljanskega »Slovenca«, ker se je poslednji drznil — nepreveh laskavo izraziti se o njih slavnem generalu Garibaldiju. »Indipendente« očita »Slovenca« nevednost in pravi, da »Slovenec« niti ne ve o tem, kako veliko slavo si je priboril ta slavni general na bojiščih.

Mi gotovo nimamo prav nič proti slavi laških junakov, znani vsemu svetu, ki obstoji jedino v tem, da se ti junaki skušajo pred sovražnikom, kedo ima — ložje pete.

In prav ta slavni general je bil sè svojo »armado« tudi v grško-turški vojni, ko so tekali, da je bilo groza, in kakor so nam pravila takratna poročila, je bila prav ta slavna »armada« sè slavnim generalom prva — v begu pred sovražnikom.

Živio torej slava laških »generalov«!

Gledališka družba M. Stojkovića je predstavljala v soboto šaljivo igro v 5 dejanjih »Revizor« od ruskega pisatelja Gogolja. V tej igri je hotel pisatelj dati verno in jasno sliko o ruskem uradniškem življenju, o brezbriznosti, o sleparstvu in podkupljivosti uradnikov iz nekdanjih dob, od najvišjega do najnižjega. — Mestni načelnik je izvedel, da pride revizor v mesto revidirat. Zato je sklical vse svoje podložne uradnike in tu se posvetuje ta hvalevredni zbor, kako naj se ukrene navidezno, da bi se mestne razmere pokazale revizorju v lepi luči. Mlademu spahiji se dozdeva, da je videl v gostilni nekega mladega, elegantnega gospoda, ki kaže, da bi utegnil biti nadzornik. — Ta misel se jim tako ucepi v glavo, da mu napravijo velik sprejem, ga gosté v načelnikovi hiši, in vsi uradniki mu kar po vrsti nudijo denarja. Slednjic se isti zaroči z načelnikovo hčerjo, dvori njegovi ženi, najema dolgove, dokler nek ega lepega dne zgine prav prav po holandski. To seveda ni bil nikak revizor, ampak le lahkomišljen mlad gospodič, ki je z zabavami zapravil ves denar ter zasačil lepo priliko, da se ponorčuje z uradniki in si pridobi na lep način denarja. Ravno ko so uradniki izvedeli, da so bili prekanjeni in so vsled tega v veliki razburjenosti, je prišla vest, da je došel pravi revizor.

Glavni ulogi: načelnika in ona vetrnjaka psevdorevizorja sti bili v dobrih rokah. Prvo je igral g. Jovanović, ki se je že v drugih igrah skazal dobrega komika in ki se svojo lepo mimiko posebno povzdiguje smešnost komičnih momentov. — Istotako naravno in z lahkostjo se je kretal g. ravnatelj v svoji ulogi lahkoživeca in vetrnjaka. To so bile podobe, ki jih nahajamo dan za dnevom v realnem življenju. Istotako so se pokazali spretnimi drugi igralci, posebno g. ca Petrović v ulogi koketne in domišljave žene.

Utis je bil jako povoljen, samo žal, da je bil obisk se strani občinstva o tako izbornem delu, kakor je Revizor, tako pičel.

V nedeljo je dala ista družba tri šaljive komade. Na tej predstavi je bil obisk povoljniji, dasi še vedno pogrešamo dosti občinstva, posebno iz srbskih krogov, ki bi lahko posetilo te predstave in pripomoglo k boljšemu vsestranskemu vspehu.

— Šaljiva igra »Pol vina, pol vode« je bila v rokah najboljših igralcev od družbe ter je vrlo zabavala občinstvo. Šala in fikcije so vrlo vspele. Samo g. ca Petrović se je v nekaterih točkah podajala nekako — preveč — realistično. — V drugi šaloigri »Šolski nadzornik« nam je posebno ugajala g. ca Stojković v ulogi Kate s svojim monologom, o katerem je s spretnim naraščanjem segrela nad praznotjo možkih posvetovanj. Sicer pa se nam je zdelo ta igra nekaj pusta in prazna, brez posebne živahnosti; morda je v nji, kakor sem in tja tudi v drugih igrah, motilo, da se je šepetalec čul nekaj preglasno. K svršetku se je igrala komedija »Doktor Robin«, v kateri je pokazal g. ravnatelj Stojković svojo spretnost. — Po zahtevi igre mora igrati 3 uloge edno za drugo: starega doktora Robina, navdušenega glumača Gerika in ostudnega pijanca. — Kolikor so različne te tri uloge mej seboj, pokazal se je g. Stojković v vseh treh: kos istim. Posebno dobro je predstavljal ulogo pijanca, katere uloge igralci navadno pretiravajo.

Za možko podružnico sv. Cirila in Metoda na Gretl nabralo se je v nabiralniku v »Narodnem domu« v Barkovljah do dne 18. septembra 6 kron.

Napovedbe za odmerjenje osebne dohodnine. Od e. kr. finančnega ravnateljstva smo prejeli:

V smislu § 200 zakona od dne 25. oktobra 1896, drž. zak. št. 220, dolžni so posestniki hiš, v katerih se stanuje, ali njih namestniki predložiti davčni oblasti v času, ki ga določi deželno finančno oblastvo, izkaz vseh v hiši stanujočih oseb; izkaz mora biti urejen po stanovanjih, odnosno prostorih za kupčijo; pri poslopih, ki so dana v najem, treba je navesti tudi najemnino in morebitne podnajemalec ter označiti ime in vrsto poklica ali pridobitka stanovnikov.

Podnajemdaleci morajo naznaniti svoje podnajemnike in najemnino, ki jo ti zadnji plačujejo, gospodarski glavarji (družinski glavarji) pa vse k njih gospodarstvu spadajoče osebe, katere imajo svoje dohodke.

V smislu omenjene zakonske določbe in člena 39 izvršitvenega predpisa k drugemu poglavju označenega zakona, razglašena v državnem zakoniku št. 108 iz leta 1897., se s tem pozivajo radi pripravljanja priredbe osebnega dohodnega davka za leto 1900 posestniki hiš ali njih namestniki, da oddajo omenjene izkaze sicer v neposrednjedržavnem mestu Trstu in v okoličanskih občinah na e. kr. davčni administraciji v Trstu, v pokneženi grofiji Goriško-Gradiščanski pa in v mejni grofiji Istrski na pristojnih e. kr. okrajnih glavarstvih od 1. do 31. oktobra 1899. Do ravno istega roka morajo podnajemdaleci, odnosno gospodarski glavarji izgotoviti gori imenovane podatke. Stanovnike je izkazati po stanju, kakor je bilo dne 1. oktobra 1899.

Uzorec za izkaze lastnikov hiš, ki so dane v najem in takih, katere lastnik rabi sam, kakor tudi oni za izkaze podnajemdalecev in gospodarskih glavarjev se dobivajo brezplačno na pristojnih davčnih oblastih I. stopinje (torej v Trstu z okoličanskimi občinami na e. kr. davčni administraciji; na Goriškem-Gradiščanskem in v Istri pa na pristojnih e. kr. okrajnih glavarstvih).

V smislu člena 39 omenjenega izvršitvenega predpisa morajo vsi najemniki, odnosno gospodarski glavarji, stanujoči v hišah, danih v najem, izkaze, ki jim je napraviti (stanovalske izkaze), oddati hišnim posestnikom, kateri potem sestavijo na

njih podlagi svoje izkaze (hišne izkaze) ter jih potem oddajo pristojni davčni oblasti.

Ako so uzorec, ki jih sestavijo stranke, odnosno gospodarski glavarji (stanovalski izkazi) in katere je priložiti uzorec hišnega posestnika (hišni izkaz), primerno izpolnjeni, ni treba njih vsebine prepisovati še posebej na hišne izkaze.

Teh obveznosti najemodalecev so pa oproščeni posestniki hotelov in gostilnic glede potnikov, ki se pri njih ustavljajo, ako isti pri njih ne bivajo dalje, nego tri mesece neprestano.

Določbo kazni zaradi odrečenih ali vedé naplačno danih podatkov glede hišnih stanovnikov obsega § 247 zakona od dne 25. oktobra 1896 drž. zak. št. 220. Isti se glasi:

»Kdor odreka po smislu § 200 tega zakona od njega zahtevamo pojasnilo o prebivalcih kake hiše, ali je je dal vedoma napak, se kaznuje z globo do 200 gld.«

Deželna zavarovalnica za živino na Koroškem. Ministerstvo je odobrilo ustanovitev deželne zavarovalnice za živino, katero je sklenil deželni zbor, ter potrdilo dotična pravila.

Vojaško-veteranskemu podpornemu društvu v Trstu, pod pokroviteljstvom Nj. Vis. nadvojvode Frana Ferdinanda, so darovali nadalje: General-Major K. Hölzendorf 50 K, g. vitez Ivan Searamangà 40 K, V. G. 17 K, g. I. Glinšek 6 K, g. H. Felber 3 K, g. V. Cigon 11 K, g. Fr. Ferjančič 6 K, g. St. Tomanek 6 K, g. R. Kuthan 4 K, g. Fr. Fajt 6 K, g. Jakel 3 K, g. R. Minussi 3 K. Prej izkazanih 247 K. Skupaj 402 K. Daljnji darovi se sprejemajo hvaléžno v ulici Tintore št. 5.

Bralno in pevsko društvo »Slavec« v Riemanjih priredi v nedeljo dne 8. oktobra veselico z nastopnim vspehom: 1. S. Bartl: »Mi vstajamo«, moški zbor (novo). 2. S. Gregorič: »Znamenje«, deklamuje g. ca Ivanka Prostoslavna. 3. H. Volarič: »Pogovor z domom«, mešan zbor. 4. Iv. pl. Zajc: »Himna Zvonimira«, moški zbor. 5. P. H. Sattner: »Vrbica«, mešan zbor (novo). 6. »Brati ne zna«, igra v jednom dejanju. 7. »Srečkanje« na 8 lepih dobitkov. 8. Ples. Med točkami svira godba iz Žavelj slov. komade. Začetek veselice točno ob 4. uri pop. Vstopnina k besedi za neude 25 nč., za ude 20 nč., k plesu za ude in neude 40 nč., sedeži 10 nč., srečke 10 nč. — Na obilno udeležbo vabi uljudno **Odbor.**

Gnuso. V »Jedinstvu« čitamo, da je biskup Strossmayer dobil od nekje iz Dalmacije pismo, v katerem je naslikano, kako veliki Hrvat — Josef Frank tlači Strossmayerja, a pod sliko je napis: **Proklet bodi izdajica!**

Strossmayer — pa izdajica svojega naroda! Ne treba, da bi človek soglašal s političnimi nazori biskupa, vendar se mu mora studiti taka lopovščina. Menili bi, da pred takim duhom in — dobrotnikom bi morali v spoštovanju snemati klobuke tudi oni, ki so mu politični nasprotniki. In človek, ki se noče pokoriti tej elementarni zahtevi omike, kateri se v tem slučaju pridružuje še zahteva narodne hvaležnosti, tak človek stoji moralno in narodno tako nizko, da njega smrad pač ne more doseči višin onega spoštovanja, ki je uživa Strossmayer širom vsega civilizovanega sveta. Mi bi tudi ne bili omenili tega prostaštva, ako ne bi vedeli, da je tudi duhovnikov, ki se ne sramujejo družbe, ki je tako nizko pala in ki molče k takemu grdenju takega duhovnika in rodoljuba, kakoršen je Strossmayer.

Slovenskim novinarjem! Z Gorenjskega nam pišejo: Leto 1899 moremo mi Slovenci že sedaj zapisati mej neugodne, celo usodne. Hudo, le prehudo so nas zadeli razni dogodki: ali naravnost ali posredno. Mej najžalostnejše in najusodnejše pojave našega javnega življenja pa moramo uvrstiti srditost v polemikah mej našimi časniki. Ako je to leto nemirno, je pač glavni vzrok temu v časnikih naših. Kdo bi mogel tirjati od poštenega lista, naj zataji svoja načela, ali zahtevati od njega, naj se odpove borbi za svoje prepričanje in svoj program? Pameten človek ne bo zahteval kaj takega. Ali toliko samozatajevanja bi že smeli zahtevati, da bi bili zmernejši vsaj tam in takrat, kjer boj donáša nevarnost za ukupno slovensko stvar! In pred vsem bi smeli zahtevati, da polemika bodi stvarna in ne osebna! Tudi v boju za načela so meje, katerih ni smeti prekoračati in ki jih je predčrtala — ljubezen do

naroda! In mari ne trde vsi, da ljubijo svoj narod?! Dobro, toda ta njih najidealnejša mej vsemi ljubeznjimi naj se ne kaže samo v zatrjevanjih, ampak v skrbnem izogibanju vsemu, kar bi moglo škoditi oni stvari, glede katere trdijo vsi, da jej služijo! Ali ni žalostno, da nekateri slov. časniki, ki so si v minulih časih stekli velikih zaslug za domovinsko stvar, dandanes čisto veliko škodijo se svojo srditostjo in — trmo?! Zato je moje uverjenje, da bi morali našim listom na čelu stati izkušeni možje, ki še vedo, česar ne ve mlaja generacija: koliko težkega **ukupnega** dela, koliko mukotrpnih bojev je trebalo za vsako mrvice slovenske pridobitve. Mlaja generacija ne ve tega, da bi — ako bi bili nekdanji prvoborniki taki, kakor si jih ona misli in želi sedaj — ne bilo danes ni slovenskih liberalcev ni klerikalcev, ampak bi bili veja, ki se suši na zelenem deblu slovanstva!

Bratje! Pičlo nam je prikrojena politiška in tiskovna svoboda! To malo merico svobode treba da izkoristimo pametno, to je: na korist naroda?! Da, svobodo, kolikor jo uživamo, porabljammo za delo na korist onim delom naroda, ki so v nevarnosti za svoje življenje! Te moramo okrepiti, njih moramo rešiti, ako nočemo, da se nam domovinska dedščina ne skrči v — brezpomembnost!! Ne govorimo, da smo že rešili narod iz okov tujstva, ker se tu na Kranjskem moremo nekoliko svobodnejše — pretepati! Ne, nismo ga še rešili, pač pa se očividno bliža oni usodni trenotek, ki odloči o tem: ali ga sploh rešimo in mu zagotovimo svobodo, in to v njega celoti. In ta trenotek naj bi nas ne zalotil — ne spametne! Bodimo torej zmernejši v svojih polemikah in pripravljajmo raje narod za velike trenotke!

V Vel. Žabljah na Goriškem se je vršil dne 17. m. m. občni zbor »Bralnega društva« v prav lepem redu. Tajnikovo in blagajnikovo sporočilo se je vzelo na znanje s pohvalo in z »dobro« klici. V odbor so bili voljeni gg.: Andrej Paljk, predsednik; Franc Vrtovec, podpredsednik; Franc Vilhar, tajnik; Jožef Vrtovec, blagajnik; Anton Vrtovec in Alojzij Kosovel, odbornika. Gospod predsednik je navduševal društvenike, da vztrajajo še nadalje v diko, korist in ponos naše vasi ter je sklenil zborovanje s trikratnim »živio« cesarju.

Lov na človeške duše. Na Češkem je v nemških šolah okolo 32.000 čeških otrok. Koliko pa je slovenskih otrok v nemških in italijanskih šolah? To bi bila velezanimiva statistika o — lovu na človeške duše.

Darove za družbo sv. Cirila in Metoda so od 18. avgusta do 15. septembra t. l. pošiljali č. gg.: Nadučitelj Josip Žirovnik nabirko bogoslova J. Drašček ob g. Kunšičevi novi maši v Gorjah 17 gld. 90 nč.; Martin Medved iz Laporij zbirko ob Cenčevem pogrebu zbranih duhovnikov za mutsko šolo 10 gld.; škofjeloska podružnica za l. 1899 32 gld.; kapelan v Poličanah, Fran Cerjak, 5 gld. za šolo na Muti; Ivan Dimnik iz Trbovelj pokoro za zapernarodne grehe gospoda N. 5 gld.; ormoški kapelan Fr. Gartner s primicije g. Ant. Kociper v Litmerku 7 gld. 10 nč. za mutsko šolo; korni vikarij v Mariboru Josip Cerjak 76 gld. za šolo na Muti — nabirali pa so to imenovano svoto: Vinko Poljanec 54 K, J. Somrek 25 K, V. Cerjak 18 K, Mandlišek 5 K; po 5 K so k onemu znesku darovali udeležniki župnijskega izpita v Mariboru: V. Cerjak, A. Cestnik, V. Hribernik, L. Hudovernik, P. Gregorec, A. Novak, A. Podvinski, V. Sigl, Fr. Višnar in J. Weixl; deželnosodni svetnik dr. Gestrin poleg svoje letnine še 1 gld.; podružnica na Vranskem 50 gld.; besniški kurat, Fr. Seraf. Pokoren 5 gld.; besniška hranilnica in posojilnica 5 gld.; Ante Beg pri omizji rožnodolinskih in celjskih rodoljubkinj in rodoljubov 4 gl. Franica Tušekova v veseli družbi v Žicah pri Konjicah 1 gl. 10 nč.; vitanjski kapelan Fran Trop na shodu pri Slapniku ob Vitanji za šolo na Muti 16 gl.; učiteljica Lojzika Freuensfeldova v veseli družbi pri sv. Marjeti ob Halozah 7 gld. 50 nč. — Ko domorodno zahvalo izrekam vsem č. darovalcem tega, opozarjam, kako uprav štarske sestre in brate bodri naša prihodnja šola na Muti. Živela mutska šola in Vi, Slovenci — naprej!

Prvomestnik družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

»Zakaj? Zato.» Odnosno na notico, katero smo priobčili pod tem naslovom nedavno v našem listu o draginji na veselici v Rojani, smo dobili pojasnilo, da je visoke cene, radi katerih smo se pritoževali, delal na svojo roko in na svoj račun neki brezvestni natak, ki se je tudi že ob drugih priložnostih vedel podobno, kar pa se je doznanlo še le pozneje. Gostilničar nam obljublja, da bo z naprej imel na razpolago jedilnike, iz katerih se gostje lahko prepričajo o resničnih cenah jedil in pijače.

Kuga. Zadnje soboto se je po mestu razširila govorica, da se je na Lloydovem parniku »Habsburg«, ki je bil te dni v lazaretu pri sv. Jerneju, pripetil slučaj bolezni, ki je podobna kugi. Govorica je nastala vsled tega, ker se je to pot karantena podaljšala za nekoliko ur. Res se je nahajal na parniku bolnik, pomorščak Cotić iz Zadra; a ponovna preiskava je pokazala, da ni govora o kugi ali kakih podobni bolezni. Cotića so spravili v tuk. bolnišnico, kjer je izoliran in pod strogim nadzorstvom.

Zgodovinska črtica. Pišejo nam: Gosp. J. S. je trdil, da Opčina prihaja iz »občine«. Pokojni prof. Erjavce pa nam je tolikokrat pripovedoval, da tam, kjer se hrib nekoliko »vzpneja«, nastanili so se na vspetem kraju Openci.

Ako bi prihajalo ime od »občine«, tedaj bi ne govorili »Openci«, temveč »Občani«, kar pa nikdar ne slisiš.

Nisem sicer jezikoslovec, a tako nas je učil pokojni učenjak in trdil, da jedino pravilno je »Opčine«, nikdar pa »Občine«.

Idila iz zakonskega življenja. 46-letni kurjač Fran Stanta ni živel v najlepšem soglasju se svojo ženo. Zdi se pa, da je bila krivda na strani njegove žene. Slednjič mu ni ostajalo drugega, nego da se je ločil od nje. Včeraj pa je izvedel, da mu stareji sin odhaja v vojake. Šel je torej na stanovanje žene, da bi se poslovil od sinu. Ali slabo je naletel, šmentano slabo. Potrkal je in odpirat je prihitela — njegova žena. To je zaplapolalo v njej. Skočila je vanj in obdelovala ga je v družbi in ob pripomoči mlajega sina tako, da mu je prizadela več ran na obra in na roki. Komaj se je rešil iz pesti svoje — boljše polovice in je lezel zdraviti se v bolnišnico, kjer so ga vsprejeli v četrti oddelek.

Dražbe premičnin. V torek, dne 3. oktobra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Solitario št. 8, hišna oprava in mlatilni stroj; v ulici Giulia št. 44, hišna oprava, krčmarska oprema in špirit; v ulici Caserma št. 10, hišna oprava; Corso št. 1, galanterije; v ulici Capitelli št. 1, krčmarska oprema; v ulici Coroneo št. 9, hišna oprava; v ulici Ferriera št. 15, hišna oprava.

Naša mladina. V soboto so redarji aretirali 12-letnega Marija M., ker je malo prej (z dvema drugima fantoma) hotel s pomočjo vetriha odpreti stanovanje dimnikarja Alberta Devertini v ulici Concordia št. 523, o čemer pa so jih zalotili sosedji ter razgnali. Dečka so izročili roditeljem, da ga kaznujejo.

Spriden sin. Zadnji petek je tuk. sodišče obsodilo 21-letnega Antona Costanzo iz Izole v 4-mesečno ječo, ker je grozil lastnim roditeljem, da jih ustrelji. Tajil je sicer, a priče so potrdile obtožbo.

Kap je zadela zadnje soboto 65-letno zasebnico Terezijo Brajnič iz ulice Pietà št. 2. Žena je umrla, preden je prišel zdravnik, katerega so poklicali z rešilne postaje.

Poskušen samomor. V soboto popoldne je hotela 28-letna Marija Skopskiški skočiti skozi okno svojega stanovanja v ulici S. Sergio št. 2. Poklicali so osobe rešilne postaje; istemu se je posrečilo po napornem delu da so nesrečnico, kateri se meša pamet, ukrotili ter spravili v bolnišnico.

Nevaren konj. Deklo Ivanko Krapec iz ulice dell'Istria št. 31 je v soboto nevarno ranil neki konj s svojim kopitom. Rešilna postaja jo je spravila v bolnišnico.

Požar. V soboto ob 10. uri zvečer je nastal v kolarnici v ulici degli Armeni št. 3. požar, katerega so mestni gasilci kmalu pogasili. Škode je okolo 200 gld., ki pa je pokrita z zavarovanjem.

Poštno hranilnice na ladjah c. in kr. mornarice. Po francoskem vzgledu so z dnem 1.

oktobrom t. l. uveli poštno hranilnice na vseh poštah ladjah c. in kr. mornarice. Ta novost je pripravna, da upliva blagodejno na varčnost naših pomorščakov.

Poskušen samomor v zaporu. Zadnji petek so aretirali 22-letno Rozo P. iz ulice Torrente št. 18. V zaporu je nekaj časa kričala in razsajala, uko je kmalu potem stopil v celico nadzornik, jo je našel, ko se je skušala obesiti na traku, iztrganem iz lastne obleke. Spravili so jo v opazovalnico tuk. bolnišnice.

Loterijske številke, izžrebane dne 30. m. m.:

Dunaj	5	73	57	22	58
Gradee	2	44	31	47	53

Različne vesti.

Senzacionalna iznajdba. Včeraj so se vršile med Budimpešto in Berlinom poskušnje z nekim aparatom, ki ga je iznašel neki ogerski podanik. Skrajno, kar bi se moglo na sedanjih brzajavih strojih brzajaviti v jedni uri, se računa do 1500 besed. Z gori omenjeno iznajdbo pa so brzajavili v jedni uri iz Budimpešte v Berlin 100.000 besed. Najimenoje na tej iznajdbi pa je, da besede prihajajo na določeno mesto fotografirane in ne odtisnjene, kakor do sedaj. Na poskušnjah so bili navzoči strokovnjaki tudi iz Pariza. In če bo ta iznajdba odgovarjala vsem zahtevam, kaj bo iz naših telefoničnih in brzajavih aparatov, uradnikov in — telegrafistk?!

Španske finance. Od dne 1. oktobra t. l. stopi na Španjskem v veljavo uvozna carina na žito in moko; in sicer se bo plačevalo za žito 8 pezet (blizu 4 gld.) in za moko 13.2 pezet od 100 kilogramov.

Brzajavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 2. Minister za trgovino, baron Dipauli, se je z okrožnico poslovil od uradnikov. Zahvaljuje se za podporo in izreka nado, da se njega načrti in osnove ne pozabijo popolnoma.

Dunaj 2. Predpoludne se je vršilo na papeževi nunciaturi na slovesen način zapriseganje novoimenovanega nadškofa praškega, barona Skrbenskega. Na to je bil pri nunciju obed.

Lvov 2. Pred tujakšnjimi porotniki se je začela danes pravda radi poneverjenj v gališki hranilnici.

Bellgrad 1. Arhidijakon Miloje Barjaktarović je bil obsojen danes radi veleizdaje v 15-letno ječo.

Durban 1. Štiritisoč »boerov« je zbranih v Volksrust in Sandspruit. V Boshofu v bližini Kimberleya in na severozapadni meji Natala so zbrane velike čete »boerov«. Irski voj odide prve dni prihodnjega tedna iz Johannesburga na mejo, da bodo podpirali »boere«.

Dunaj 2. Ministerstvo je sestavljene tako-le: (Tu navaja brzajavka imena, kakor jih najdejo čitatelji v političnem pregledu. Le glele ministarjaka za Galicijo pravi, da se to mesto ne popolni.)

Žalostnega srea javljan v imenu svoje rodbine, da nam je sinoči ob 7. uri sinček

Ljubomir

v Bogu zaspal. Pogreb bo jutri dne 3. t. m. ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti Via Molin piccolo šs. 1.

V Trstu, 2. oktobra 1899.

Fran Kravos.

Rujav, pristen, navaden angleški sladkor

dobiva se edino v moji zalogi ter ga prodajam po zelo ugodnih cenah. Priporočam se

Anton Godnig

trgovec, Via Nuova.

Paziti na ponarejanja.

A. di F. CARLINI

naznanja, da odpre 1. oktobra t. l.

v Sežani

ves prenovljen

Mlin na paro

in

stopo za ječmen

Priporoča se slavnemu občinstvu na Krasu in v tržaški okolici.

Naročitve se brzo in točno izvrše.

Ženitbena ponudba

Ženitbena ponudba

28-letnem trgovski pomočnik, kat. vere, delaven in varčen, ki ima nekaj lastno prihranjenega denarja, želi seznaniti se s pridno gospodično, dobro gospodinjjo z nekoliko primoženjem, eventualno z udovo 26.-30. let, ki ima precejšnje premoženje z gostilno ali prodajalnico.

Samo resne ponudbe z fotografijo naj se pošljejo upravnistvo »EDINOSTI« pod kuverto z naslovom: »Št. 14. Pridne roke in srečen zakon«.

Gospodična

išče mesta kakor odgojiteljica, eventualno maséza. Poučuje tudi v italijanščini, nemščini in francoščini. Natančneje v našem upravnistvu.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd

Steklenica z navodilom stane le 20 nvc.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

Šivalnih strojev
tovarniška zaloga **Ivana Jax-a**
v Ljubljani
Dunajska cesta 13.

Cenilniki
zastonj
in franko

priporoča svoje priznane najboljše šivalne stroje za domačo porabo in obrtniške potrebe

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialista za očesne bolezni se je preselil

v ulico Valdirivo štev. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8¹/₄ zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo štev. 1, I. nadstr.

Konsumno društvo v sv. Križu pri Trstu

išče krčmarja. Zahteva se 150 gld. kavicje Obrniti se do predsedništva rečenega društvo pismeno usteno